

UDENRIGSMINISTERIET

Den 19. juli 2013

Spørgsmål fra Folketingets Udenrigsudvalg
Stillet af Christian Juhl (EL)
Nr. 182 af 8. juli 2013

Spørgsmål 182

Ifølge oplysninger i Information har Danmark og Norge et meget forskelligt syn på, hvad der er kommet ud af de seneste ti års milliardbistand til Afghanistan, hvilket fremgår af de to landes tiårs-evalueringer. Mens den norske evaluering ikke kan få øje på et eneste norsk fingeraftryk i Afghanistan, opregner den danske evaluering det ene positive resultat efter det andet. Både danske og norske eksperter mener, at den danske evaluering er et skønmaleri, som matcher meget dårligt med virkeligheden i Afghanistan.

- a) Hvad er ministerens holdning til de norske vurderinger af forholdene i Afghanistan?
- b) Hvad er – ifølge ministeren – årsagen til den store forskel i vurdering, når begge lande har et stort engagement i Afghanistan?
- c) Vil ministeren revurdere vurderingen af bl.a. korrupsion efter omtalen af den norske rapport?
- d) Hvorfor fremsendte ministeren ikke den norske rapport sammen med den netop fremsendte danske redegørelse?
- e) Vil ministeren sende den norske rapport til udvalget?

Svar:

Ad a og b: Både den danske og den norske evaluering er gennemført af uafhængige internationale rådgivere og er ikke nødvendigvis sammenfaldende med de to regeringers holdninger. Desuden bemærkes, at selvom nogle programmer er blevet støttet af både Danmark og Norge, er der også på nogle områder forskelle i de to landes programmer, herunder hvilke provinser der modtager støtte og gennem hvilke kanaler støtten gives (modaliteter). I lyset heraf ville det ikke have været overraskende, hvis konsulenternes vurderinger af Danmarks og Norges bistandsindsats var forskellige. Men der er imidlertid ikke så stor forskel på de to rapporter, som man får indtryk af fra artiklerne i Information.

Både den danske og den norske evaluering peger således på opnåede resultater, samtidig med at begge evalueringer indeholder en række kritiske vurderinger. For eksempel anerkendes resultaterne på uddannelsesområdet i begge evalueringer, ligesom det anerkendes, at lokale service-

ydelse i nogle områder er blevet forbedret. Også i de kritiske vurderinger er der sammenfald på en række områder. Bl.a. peger begge evalueringer på den manglende fremdrift på statsopbygningsområdet og på, at styringen af de enkelte programindsatser bør styrkes, og at der bør være fokus på bæredygtighed og på effekterne på længere sigt. Desuden nævnes behovet for bedre konfliktanalyser, herunder politisk-økonomiske analyser. Endvidere peger begge rapporter på forskellige områder, hvor de formulerede mål for indsatserne ikke er blevet nået. Der er med andre ord god overensstemmelse i vurderingerne på en række områder. På den baggrund er det vanskeligt at forstå, at den danske evaluering kan opfattes som et skønneri.

Ikke bare de mange kritiske vurderinger og anbefalinger i den danske evaluering, men også konklusionerne i den norske og andre evalueringer bliver overvejet i forbindelse med den løbende tilpasning af den danske bistandsindsats i Afghanistan.

Ad c: Bekæmpelsen af korruption har høj prioritet for regeringen, hvilket også blev understreget i forbindelse med offentliggørelsen af evalueringen i august 2012. Den danske bistand har hidtil været genstand for nøje kontrol og fremadrettet er der lagt yderligere vægt på at udvikle redskaber til på forhånd at vurdere risiko for misbrug og korruption, samt kontrollere brugen af midlerne.

Ad d: Redegørelsen til Folketinget omhandlede misbrug og korruption i den danske bistand. Den norske rapport havde ikke direkte relevans herfor.

Ad e: Til udvalgets orientering kan evalueringerne læses her:

Den danske evaluering <http://um.dk/da/danida/resultater/eval/afgh/> ;

Den norske evaluering:

<http://www.norad.no/no/evaluering/publikasjoner/publikasjon?key=392660>